

Forfatter: Johannes Theobald Stein, 1870-1944

Titel: Udrag fra BREV FRA: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald (1898-09-09)

Citation: Johannes Theobald Stein, 1870-1944: "Billedhuggeren Theobald Stein", i *Billedhuggeren Theobald Stein*, VILHELM TRYDES BOGHANDEL, s. 112. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086981-000-shoot-idm140619159396912.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Billedhuggeren Theobald Stein

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg er færdig med Skitsen til Springvandet og er ret tilfreds med denne første Behandling. Jeg skal nok lægge mig i Tøjet for mulig at staa som en Gubbe, der endnu kan tumle Grønskollingerne. En fornuftig Mand har imidlertid gjort mig opmærksom paa, at et saa romantisk Motiv (Havmanden) ikke passede paa Brostenene, men nok i en stor Have med et stort Bassin, hvori man kunde forestille sig, at Havmanden kunde bo meget mere komfortabelt, især naar han vil sætte Bo med liden Gunver. Nu tænker jeg paa »Der Taucher«, men den lille Statue af Gunver skal jeg dog i Lag med. Medens Kunstens Frembringelser i tidligere Tider tjente til at forskønne Livet i de daglige Omgivelser alt efter Ejerens Smag og Formue, er den nu ved sin Overproduktion kun bleven en Handelsvare, i hvilken der spekuleres efter Navneværdien, og færre ere de Kunstnere, der kender noget til »Musernes Dans«, end de, der danse om Guldkalven hos Kunstspekulanterne. Carl Jacobsen staar ved sin storartede Offerberedthed for Kunsten isoleret, men dog er det et Spørgsmaal, om han gavner vor egen Kunst ved Importen af al den franske Kunst, hvormed han har fyldt sine Samlinger. Den rejsende Kunstner — og enhver Kunstner har nu forholdsvis let ved at komme til Udlandet — skal studere den fremmede Kunst paa Stedet og tilegne sig, hvad der passer for hans Naturel, men at ville omplante fransk Kunst i vor Jordbund til fremtidig Vækst kan let bringe vore Kunstnere ud af deres naturlige Vej og paavirke det umyndige Publikum; thi Franskmænd det er vi nu engang ikke. Det kommer mig for, som om den russiske Kejsers Forslag om, at der skal være evig Fred herefter mellem Nationerne, meget minder om en Fredstraktat i »Niels Klim«, der begynder ligesaadan. Nu vil der ret blive følt paa alle gamle Bylder s. 113 omkring i Europa, og hver Indehaver vil nok skrike op. Franskmændene fremfor alle. Man skulde næsten tro, at Russeren ved dette Forslag vil vikle sig ud af de Forventninger, Frankrig stiller til hans Hjælp. Mon han ikke spiller under Dække med vor Ven Wilhelm Jorsalsfareren. Der er vist, men ikke mine Ord igen, en stor Krig i Anmarsch.«